

Informační zpravodaj

Obecního úřadu

sloučených obcí

Vavřinec • Veselice •

24. ročník • číslo 4 • srpen 2018

Suchdol • Nové Dvory

www.vavrinec.cz

Dětské rybářské závody

2

Zakončení sezóny mladých fotbalistů

16/06/2013 09:35

3

Mužstvo mladých fotbalistů
TJ Vavřinec

27/06/20

4

Sousedské popout'ové
posezení ve Vavřinci

5

Zakončení školního roku
ve Veselici

6

Vážení spoluobčané,

asi většina z vás potvrdí, že si nepamatuje za několik posledních desetiletí tak suché a horké léto, jako je to letošní. Snad jen ti, co pamatují rok 1947, mohou srovnávat. Informace o suchu v roce 1947 najdeme také v pamětních knihách z našich obcí, tak si je připomeňme. Ta Suchdolská nejprve zmiňuje krutou a dlouhou zimu 1946/1947 s mrazy 15–27 stupňů, zamrzlý vodovod, kdy se chodilo pro vodu do rybníka. Léto je potom popisováno jako velice suché a bez dešťů, což vytrvalo až do „Všech svatých“. Obilí krátké a výnosy o 30 % menší jako jiná léta. Veselická pamětní kniha zase hovoří o tom, že někteří zemědělci z Veselice dokonce odjeli na „výzvu úřadů“ na senoseč do Jižních Čech, okres Kaplice, odkud si po 14denním pobytu dovezli domů částečně náhradu krmiva. Zaznamenáno je tam i to, že místo předepsaných 260 metrů „chlebového obilí“ obec dodala pouze metrů 50. Zkrátka byla to jednak jiná doba, proto ta informace o povinných dodávkách některých zemědělských produktů, ale důvodem, tak jak letos, byl i tenkrát nedostatek vody. Ta letos několikrát přišla, jako např. 8. srpna, těsně před vavříneckou poutí, doprovázená bouřkou, aby nadělala více škody než užítku. Kupodivu to nemělo zásadnější vliv na škody na ovoci, kterého je mimochodem i napříč tomu suchu letos dostatek, ale spíše zapříčinila polámání množství stromů, poškození několika střešů apod. Přesto, že jsme nemuseli činit zásadnější opatření vedoucí ke snížení odběru pitné vody, chtěl bych apelovat na všechny, aby se snažili s vodou šetřit a současně se začali připravovat na roky ještě horší. Např. tím, že začneme ve větší míře všichni využívat vodu dešťovou. S argumenty, jako že by mělo být hlavní starostí obce, aby zajistila dostatek vody a „já si ji klidně zaplatím, ať stojí, co stojí“, nemusíme do budoucna vystačit.

O to více bych chtěl v této souvislosti také vyzvednout význam akce, kterou je napojení našich místních vodovodních řadů na skupinový vodovod Blansko. Tento projekt totiž, po dokončení a uvedení do provozu, které se předpokládá v prvním čtvrtletí roku 2019, umožní přivést dostatek pitné kvalitní vody do našich domácností, aniž by se musela voda do našich vodojemů dovážet. Že tomu tak není ve všech obcích, potvrzují informace z webu Vodárenské akciové společnosti na adrese www.vodarenska.cz, kde najdeme výčet obcí na okrese Blansko, do nichž se voda dováží.

Omlouvám se za poněkud obsáhlejší úvod dnešního zpravodaje, v němž jsem se věnoval letošnému horkému a suchému počasí. Ale vždyť, jak jsme se učili ve škole – voda je základ života, tak si jí važme a šetřeme s ní.

Uvnitř zpravodaje najdete opět spoustu dalších informací o událostech, jimiž žila naše obec v době prázdnin. Za pořádání všech akcí bych chtěl tímto jejich organizátorům poděkovat. Články zde ale opět najdou i zájemci o informace z historie našich obcí, k problematice odpadů, apod.

Přeji všem hezké babí léto.

Novotný Miloslav, starosta

V TOMTO INFORMAČNÍM ZPRAVODAJI NALEZNETE

Usnesení RO Vavřinec ze dne 23.7.2018	2	Akce pořádané SDH Vavřinec	10
Usnesení RO Vavřinec ze dne 22.8.2018	3	Okreskové kolo požárního sportu	12
ELEKTROWIN překročil kvótu na sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů	4	640. výročí obce Vavřinec	13
Zprávy z MK Veselice	5	Lidová rčení a pranostiky	15
– tvořivé čtvrtky	5	Historie veselických rodů	16
– nová periodika		Pokračování z knihy Roberta Sedláka	
– nové knihy		Jak Kateřina odmítla poklad	21
– letní recepty	7	Vašíček Alois	25
Informace z dění v TJ Vavřinec	8	Zprávy z ObÚ Vavřinec	
Z činnosti spolku Svaz žen Veselice	9	– Vítejte na novém odpadovém účtu	26
Přehled připravovaných akcí	9	Inzerce	27
Rybářské závody konané 30.6. 2018	10	Seznam jubilantů červenec – srpen 2018	28
		Kalendář akcí na září – říjen	28

USNESENÍ RO VAVŘINEC ZE ZASEDÁNÍ DNE 23.7.2018

- Rada obce Vavřinec **ukládá** starostovi obce pozvat ing. Pavla Mikuláška z VAS a.s. Boskovice na sprnovou schůzi rady obce.
- Rada obce Vavřinec **bere na vědomí** zápisy ze schůze OV Vavřinec ze dne 21. 3. a 9. 5. 2018.
- Rada obce Vavřinec **bere na vědomí** zápis ze schůze OV Suchdol dne 9.7.2018. Současně **souhlasí** se zveřejněním záměru na prodej části pozemku p.č. 791/1, k.ú. Suchdol v Moravském krasu, o jehož odkoupení požádal p. Tomáš Minařík ze Suchdolu.
- Rada obce Vavřinec **bere na vědomí** žádost p. Jakuba Kubíčka, bytem Vavřinec 17, od odkoupení části pozemku p.č. 864/1, k.ú. Vavřinec na Moravě, na němž je zbudované schodiště před hlavním vchodem do RD čp. 17 a ukládá Osadnímu výboru Vavřinec projednat případný odprodej na nejbližší schůzi a vypracovat k žádosti písemné stanovisko.
- Rada obce Vavřinec **bere na vědomí** upřesňující informace k žádosti p. Ondřeje Macha, bytem Vavřinec 20, k jeho žádosti o odprodej části pozemku p.č. 864/1, k.ú. Vavřinec na Moravě, a **ukládá** Osadnímu výboru Vavřinec projednat ještě jednou případný odprodej na nejbližší schůzi a vypracovat k žádosti písemné stanovisko.

- Rada obce **schvaluje** rozpočtového opatření č. 4/2018 ve výši 150,0 tis. Kč na straně příjmů a 168,4 tis. Kč na straně výdajů s tím, že rozdíl ve výši 18,4 tis. Kč bude krytý zapojením části finančních prostředků ze zůstatku z roku 2017.
- Rada obce se při místním šetření v jednotlivých částech obce seznámila s aktuálním stavem některých akcí schválených k realizaci jak v roce 2018, tak připravovaných k realizaci v příštích letech.
- Rada obce Vavřinec **bere na vědomí** žádost pana Jiřího Sehnala, majitele bývalé zemědělské usedlosti čp. 2 ve Vavřinci o písemné stanovisko k jeho záměru na zbudování chodníků a parkovacích stání částečně i na pozemku p.č. 864/4, k.ú. Vavřinec na Moravě, jež budou sloužit zákazníkům prodejny potravin, která bude umístěna v uvedené nemovitosti. Současně předložený záměr **schvaluje** za předpokladu, že žadatel zpevněné plochy zbuduje na své náklady a **ukládá** starostovi obce připravit návrh smlouvy o nájmu dotčeného pozemku.

USNESENÍ RO VAVŘINEC ZE ZASEDÁNÍ DNE 22.8.2018

- Rada obce Vavřinec **bere na vědomí** oznámení registračního úřadu při MěÚ Blansko o registraci 2 kandidátních listin volebních stran pro volby do Zastupitelstva obce Vavřinec, konané dne 5. a 6. října 2018, a to volební strany SDRUŽENÍ NEZÁVISLÝCH KANDIDÁTŮ a Sdružení nezávislých kandidátů 1.
- Rada obce Vavřinec **schvaluje** hospodaření příspěvkové organizace MŠ Vavřinec, Vavřinec 54, 679 13 Sloup, za období 1–6/2018, která za uvedené období doposud hospodařila se záporným výsledkem ve výši 22 896,73 Kč.
- Rada obce **schvaluje** rozpočtové opatření č. 5/2018 ve výši 194,6 tis. Kč na straně příjmů a 61,1 tis. Kč na straně výdajů s tím, že rozdíl ve výši 133,5 tis. Kč bude převedený do rozpočtové rezervy obce Vavřinec.
- Rada obce Vavřinec **bere na vědomí** stavební povolení vydané SÚ Blansko na stavbu chodníku, parkovacích stání a opravy stávající místní komunikace, včetně opěrné zdi, v sousedství víceúčelové budovy v Suchdole.
- Rada obce Vavřinec **bere na vědomí** informaci ze společnosti KORDIS JMK, a.s., o sdělení o výši příspěvku obce Vavřinec na spolufinancování systému IDS JMK v roce 2019 v celkové výši 43 850 Kč, což činí 50 Kč na občana majícího v obci trvalý pobyt.
- Rada obce **schvaluje** smlouvu o příspěvku obce Vavřinec na spolufinancování sítě sociálních služeb za rok 2017 ve správním obvodu obce s rozšířenou působností ORP Blansko ve výši 22 000 Kč na služby sociální prevence a sociálního poradenství (4 klienti z obce Vavřinec) a částky 22 500 Kč na služby sociální péče (3 klienti z obce Vavřinec).

ELEKTROWIN LONI PŘEKROČIL KVÓTU NA SBĚR A RECYKLACI VYSLOUŽILÝCH SPOTŘEBIČŮ

Nad rámec požadavků vycházejících z platné evropské směrnice splnil v roce 2017 kvótu pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů kolektivní systém ELEKTROWIN. Podle platné metodiky výpočtu, která vychází z průměrného ročního množství nového elektrického uvezeného na trh za předchozí tři kalendářní roky, dosáhl míry zpětného odběru ve výši 45,19%. Požadováno je 40%.

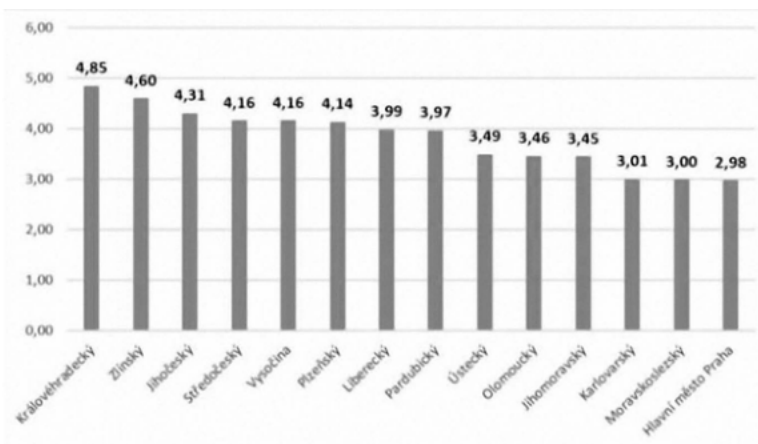
Vyjádřeno hmotností vysbíraných a zrecyklovaných spotřebičů se jedná celkem o 39 554,05 tuny vysloužilého elektrického. Největší podíl – 18 326,264 tuny – připadá na velké domácí spotřebiče. Další velkou část – 15 710,919 tuny – tvoří chlazení, 5 502,283 t se na výsledku podílely malé spotřebiče. Zbytek byly televize, monitory a světelné zdroje.

Podle požadavků zákona o odpadech měl ELEKTROWIN v loňském roce zřízené místo zpětného odběru v každé obci s počtem obyvatel větším než 2000.

Smluvních obcí bylo 1429 s 1522 sběrnými dvory. Formou mobilního sběru zajišťovalo likvidaci elektroodpadu 3406 obcí, ELEKTROWIN rozmístil také 800 stacionárních kontejnerů. Sbírat a recyklovat pomáhalo 2451 prodejců a servisů, 1431 hasičských sborů, 3604 škol, pomáhaly i dopravní podniky nebo Vězeňská služba.

Celkem měli lidé v roce 2017 možnost předat ELEKTROWINu staré spotřebiče prostřednictvím 13 925 sběrných míst. To znamená pokrytí 10 256 455 obyvatel České republiky. Celkově nás bylo podle statistik k 31. prosinci loňského roku 10 610 055.

Průměrně tedy každý z nás odevzdal loni prostřednictvím ELEKTROWINu zhruba 3,7 kilogramu vysloužilého elektrického. V různých krajích byli ale lidé různě aktivní. Měřeno množstvím odevzdaných spotřebičů na obyvatele zvítězil Královéhradecký kraj se 4,85, naopak Praha se 2,98 kg žebříček uzavírá.

Zpětný odběr a oddělený sběr v krajích dle výtěžnosti na obyvatele v kg v roce 2017

ZPRÁVY Z MK VESELICE

Od září je knihovna opět otevřena a čeká na své čtenáře (každý čtvrtek od 15.30 do 18.30 hod). Díky možnosti zapůjčení knih z výměnného fondu jsou přichystány zajímavé tituly a vždy na začátku září i ty zakoupené do fondu knihovny. Na dvě stě nových knih a tři pravidelně odebírané časopisy určitě uspokojí i ty nejnáročnější čtenáře.

— TVOŘIVÉ ČTVRTKY —

Od září bude knihovna opět otevřena pro všechny šikovné děti, a to vždy **v sudých týdnech, ve čtvrtek od 16 do 18.30 hodin**. Na naše společná setkání je přichystán nejen výtvarný materiál a plno nápadů na tvoření, ale i společenské hry, puzzle, loutkové divadlo, hračky a kouzelná Albi tužka, ke které máme již hezkou řádku interaktivních knih. Knihovna tak bude pro děti výtvarnou dílnou, hernou, místem, kde najdou spoustu krásných knih, zdrojem informací i místem pro setkání s kamarády a pro maminky třeba i místem pro popovídání.

— NOVÁ PERIODIKA —

Časopis Téma je magazín, který přináší každý pátek velké rozhovory a silné příběhy. Zpravodajsko-společenský týdeník nabízí široký záběr témat, popisující život v celé jeho pestrosti. Zajistí vám tak pravidelný přísun informací z oblastí vědy, kultury, politiky i společnosti. Přináší důvěryhodné a podložené texty srozumitelnou a zábavnou formou a každý si v něm najde něco zajímavého.

Časopis Ona ví – v přetechnizovaném světě potřebují ženy něco vytvářet vlastníma rukama, touží vyjádřit svou originalitu, proto jsou ruční práce na vzestupu. Tento trend si vzal za své časopis Ona ví, který je magazínem pro všechny moderní ženy, jež hledají zajímavé nápady a návody na tvorbu originálních dekorací, oděvů, šperků i bytových doplňků. V časopise nechybí ani recepty, tipy na péči o květiny, kosmetické a módní rubriky a stránky věnované zdraví.

Pravý domácí časopis je magazín pojednávající o všem, co je nazýváno v dobrém smyslu alternativní. Jeho témata jsou – rodina, zdraví, vaření, bydlení, zahrada, ochrana přírody, ekologie, soběstačnost, trvale udržitelný způsob života, charita. Pravý domácí časopis „provoní“ váš domov skutečně domácími tématy i originální grafikou a třeba i vdechne vašemu uspěchanému životu zcela nový, klidný a příjemný pohled na svět a vykouzlí úsměv na vaší tváři.

— NOVÉ KNIHY —

Pro děti i dospělé je připraveno plno knižních novinek, zde je malá ochutnávka z toho, co v regálech knihovny najdete.

Když roboti brebentí / Albi Interaktivní logopedická kniha

Interaktivní logopedická kniha, která obsahuje hravé úkoly podněcující děti k mluvení, a tím i k procvičování problematických jazykových jevů. Nechybí ani básničky, písničky a napínavé komiksy. Knihou děti provází dvě postavičky, robot Robi a robotka Otká, které

dětem s mluvením pomáhají. Spolu s nimi se děti pokouší správně vyslovovat hlásky D, T, N, L, R a Ř. Knihu připravila speciální pedagožka, logopedka a autorka mnoha dětských knih Ester Stará.

Pavel Svoboda: Blansko po sametu

Nová kniha Pavla Svobody *Blansko po sametu (1990–2015)* mapuje blanenskou historii a tentokrát se zaměřuje na posledních šestadvacet let života města. Kniha je apolitická, přehledná a svižnou formou čtenáře provází změnami, ke kterým po roce 1989 v Blansku došlo. V pořadí již v páté publikaci pan Svoboda mapuje vývoj Blanska v porevolučním období, zaměřuje se hlavně na to, co se v Blansku postavilo, co se naopak zbouralo a jakými změnami město procházelo. Končí událostmi roku 2015.

Margit Slimáková: Velmi osobní kniha o zdraví

Autorka vychází ze své mnohaleté praxe úspěšné dietoložky, výživové poradkyně a blogerky i ze svých bohatých osobních zkušeností a přináší knihu o zdraví. V jednotlivých kapitolách se ke konkrétním tématům vyjadřuje racionálně, nebojí se vyvracet zakořeněné mýty i upozorňovat na vyložené nesmysly, kterými se mnohdy nevědomky řídíme. Doporučuje jak zdravě jíst a pít, abychom svému tělu dodávali vše potřebné a bylo dokonale funkční (přitom například zavrhuje všechny možné diety a komentuje nejrůznější současné stravovací trendy). Zamýšlí se nad vlivem prostředí a práce na naše zdraví, nabádá k dostatku pohybu a podporuje odpočinek, kvalitní spánek a terapeutickou relaxaci. V neposlední řadě přímo nutí k tomu, abychom se hýčkali a pečovali o sebe, měli se rádi a snažili se žít aktivní pozitivní život s důrazem na prevenci před všemi nemocemi. Tato kniha je krásně graficky zpracovaná a díky svému zajímavému obsahu drží prvenství v žebříčku nejprodávanějších knih ČR.

Dominik Dán: Bestie

Brilantní detektivní román slovenského autora s názvem Bestie se odehrává po velkých společenských změnách, přesněji po sametové revoluci a následné amnestii v roce 1990, po níž se na svobodu dostává mnoho nenapravitelných zločinců. Někteří využijí pádu železné opony a opouští republiku. Za jedním z nich se přes polovinu Evropy táhne krvavá stopa, která se ale vrací domů. Recidivista po sobě zanechává zmasakrovaná a zneužitá těla žen, ale žádné otisky prstů. Kriminalistům ale přichází na pomoc nová metoda – analýza DNA. Na atraktivitě knize dodávají i změny perspektivy vyprávění, střídavě sledujeme vrahovy činy, Hlas, který ho nutí vraždit, a snahu detektivů chytit bestii v lidském těle...

Anne Jacobsová: Panský dům

Panský dům – mocná rodina – temné tajemství. Augsburg 1913. Mladá Marie nastupuje jako kuchyňská pomocnice v impozantní vile, sídle průmyslnické rodiny Melzerů. Zatímco si děvče ze sirotčince vydobývá své místo mezi personálem, panstvo si užívá zimní plesové sezony, v níž má být uvedena do společnosti nejmladší, krásná dcera Katharina. Jenom Paul, dědic rodiny, se drží stranou společenského mumraje – dokud nepotká Marii...

Panský dům je první díl trilogie, jeho druhý díl Panský dvůr a jeho dcery, který posouvá děj do první světové války, si můžete také zapůjčit v knihovně.

— LETNÍ RECEPTY —

Červenou řepu má většina z nás spojenou se školní jídelnou, tehdy ji kuchařky servirovaly nakládanou v sladkokyselém nálevu snad ke všem jídlům. Ne každý má proto na ni dobré vzpomínky. Červená řepa je přitom úžasná zelenina, která je mimo jiné bohatá na hořčík, vápník, železo, selen, jód a další vzácné stopové prvky. Z vitamínů obsahuje hodně „céčka“ a vitaminy skupiny B. Ne nadarmo se říká „zdravý jako řípa“. Navíc je velmi lahodná a lze z ní připravit zajímavé recepty. Červenou řepu proto zahrňte do svého jídelníčku, a to hlavně na podzim a v zimě, kdy perfektně zocelí vaši imunitu. Pár receptů pro inspiraci jsem pro vás našla na internetu. Přeji dobrou chuť.

Pomazánka z červené řepy

1 středně velká vařená řepa, 2 kelímky krémového tvarohového sýru (lučina, gervais), hrst vlašských ořechů, stroužek česneku, citron, sůl, pepř, zelené natě a vlašské ořechy na ozdobu
Řepu uvaříme a nastrouháme na hrubém struhadle. Vložíme do misky, přidáme nadrobno nasekané vlašské ořechy, prolisovaný česnek, tvarohový sýr a promícháme. Osolíme, opepříme dle chuti a zakápneme citronem. Hotovou pomazánkou potřeeme pečivo, ozdobíme zelenou natí a vlašskými ořechy.

Ukrajinský boršč

Maso si připravíme hovězí i vepřové (cca 1/2 kg), omyjeme, nakrájíme na kousky, vložíme do hrnce, zalijeme vodou, přidáme 2–3 bobkové listy, 2 kuličky nového koření a 3–4 kuličky celého pepře a osolíme. Vaříme skoro doměkka, doba varu záleží na tom, jaký druh masa použijeme. Z vývaru poté vyjmeme koření.

Připravíme si směs ze dvou mrkví, dvou řep a jedné petržele. Mrkev a petržel oškrábeme, řepu oloupeme a vše nastrouháme na hrubém struhadle. V hrnci rozeřjeme trošku oleje, zeleninu krátce orestujeme, zalijeme trochou vody a za občasného promíchání podusíme, až je zelenina měkká.

Připravíme si druhou zeleninovou směs. 2 rajčata omyjeme a nakrájíme na plátky. Dvě papriky očistíme a nakrájíme na nudličky, oloupanou cibuli a nakrájíme na kostičky. V hrnci rozeřjeme olej a cibuli s paprikou orestujeme. Přidáme rajčata, malý rajčatový protlak a krátce podusíme.

Zelí (1/2 menší hlávky) očistíme a nakrouháme. 3 brambory oloupeme a nakrájíme na kostky, přidáme k masu a vývaru a povaříme cca 10–15 minut.

Když je zelí téměř měkké, přidáme do polévky předpřipravené zeleninové směsi a dobře promícháme. Boršč ještě dochutíme solí, mletým černým pepřem, oloupaným a na plátky nakrájeným česnekem a znovu 5–10 minut povaříme. Na závěr polévku chuťově doladíme octem a cukrem.

Ukrajinský boršč by měl být pořádně hustý a plně chuti. Servírujeme ho s kopečkem husté zakysané smetany, čerstvou petrželovou natí a s čerstvým chlebem.

Řepný dort s čokoládou

Jednu větší červenou řepu omyjte, zabalte do alobalu a v troubě vyhřáté na 200 stupňů pečte asi hodinu a půl. Můžete použít i řepu uvařenou. Vychladlou řepu oloupejte a rozmixujte na pyré dohladka. Vešlehejte 3 celá vejce, 70 ml slunečnicového oleje, 100 g třtinového cukru, 100 g hladké mouky, 70 g celozrnné mouky, 2 lžičky kypřicího prášku, 1 lžičku jedlé sody a kakao. Dobře rozšlehejte, vmíchejte 100 g sušených brusinek, 50 g sekané čokolády a nalijte do vymaštěné a kokosem vysypané dortové formy. Pečte na 200 stupňů asi 45 minut, stav kontrolujte špejlí. Hotový dort ozdobte čokoládovou polevou a posypte strouhaným kokosem nebo oříšky a podávejte s kopečkem zakysané smetany.

Štáva z červené řepy

Oloupejte dvě středně velké řepy, 6 jablek a kousek očištěného zázvoru. Všechno nakrájejte na drobné kousky a postupně je dávejte do odšťavňovače: nejprve červenou řepu, pak zázvor a nakonec jablka (pomohou přístroj vyčistit od řepy). Džus můžete před podáváním zředit studenou vodou. Je plný vitamínů a chutí.

INFORMACE Z DĚNÍ V TJ VAVŘINEC

Vážení občané, sportovní přátelé!

Nová sezóna fotbalových soutěží je již v plném proudu. Začala tradičně na Vavříneckou pouť. V sobotním pouťovém utkání proti Benešovu naši hráči remizovali 2:2 a za týden zvítězili ve Vískách 3:1. Juniorka svoji soutěž teprve startuje, a tak si ještě odzkoušíme, jestli máme dostatečně široký kádr pro oba týmy. Novým vedoucím záložního týmu je Tomáš Vrana a my mu přejeme hodně štěstí a trpělivosti v nové funkci. V minulém vydání jsem zmínil dvě nové tváře v našem týmu, Honzu Fabiánka a Michala Skálu. V přestupním období k nim přibyl ještě Matěj Kadlec, který se vrátil z ročního působení v dorostu Ráječka a Honza Šmíd naposledy chytající ve Sloupu, jenž se po pauze vrací ke gólmanskému řemeslu.

Přípravka má v těchto dnech ještě stále prázdninové volno, přesto rodiče a trenéři nezházejí. Společnými silami připravují víkendové soustředění, které by se mělo uskutečnit koncem září. To už budou naši nejmenší trénovat, začnou totiž se začátkem školního roku.

Celé prázdniny se naopak scházejí staří páni, kteří pravidelně týden co týden dávají při fotbálku zapomenout na každodenní starosti. Jejich vedoucí René Šindelka chystá na září turnaj starých pánů. Ten chtěl původně uskutečnit začátkem léta, ale nesešlo se dost týmů. Tak se to snad tentokrát už podaří. O všem Vás budeme informovat.

Počasi letošního léta dělá starost zřejmě všem občanům naší obce a dělá starost i nám. Extrémní teplo a sucho silně komplikuje péči o fotbalové hřiště. Kromě toho jsme řešili poruchu na zavlažovacím systému. Samostatnou kapitolou je větrná smršť, která se naší obcí prohnala 8. srpna. Napáchala škody po celé vesnici i na fotbalovém hřišti, kde poškodila ocelovou konstrukci za brankou. Ve spolupráci s obecním úřadem tak pracujeme na její nápravě. Také na výletišti v Paku to po vichřici vypadalo jako po boji. Úklidu se chopili členové SDH a my jim za to musíme poděkovat. Před nadcházející poutí uklidili Park vskutku parádně.

V letní přestávce jsme využili možnosti, která se nám naskytla a dohodli jsme s FK Blansko odehrání jejich přátelského utkání na našem hřišti. Soupeřem Blanska byly Tasovice, které také hrají divizní soutěž. V krásném letním počasí předvedly oba týmy zajímavý

kombinační fotbal a naši fanoušci měli možnost shlédnout fotbal z vyšších soutěží. Další takovou akcí, kterou jsme uskutečnili, bylo sousedské popout'ové posezení. K poslechu zahráli Petr a Radko Zajíčkoví, spontánně je doprovodil Pavel Kunc. Příjemný zážitek z posezení umocnilo krásné letní počasí a početná účast našich spoluobčanů, která nás opravdu překvapila. Rádi bychom proto posezení někdy zopakovali.

Na závěr bych rád všechny spoluobčany pozval do hlediště našeho stánku na zápasy našich týmů. Podzimní část sezóny 2018/19 je v plném proudu a my se na Vás těšíme!

Radek Štolpa, člen Výboru TJ Vavřinec

Z ČINNOSTI SPOLKU – SVAZ ŽEN VESELICE

Vážení spoluobčané,

prázdniny a dovolené už končí, ale tropické počasí stále zůstává. Chtěla bych vám poděkovat za hojně účasti na našich akcích. Na konci června jsme v Hospůdce na Kasárnách pořádali akci „Hurá prázdniny“. Účast byla hojná, počasí nám přálo, pro děti bylo připraveno tetování a malování na obličej, soutěže, střelba ze vzduchovky a foukání obrázků na trička. Aby si rodiče na chvíli odpočinuli od svých ratolestí, byla připravena procházka po fábovkách. Po cestě se děti naučily básničku a na otázky, které pro ně připravily Simona Němcová a Marie Fabiánková, znaly odpovědi. Na konci procházky na děti čekal poklad plný sladkostí. Děkuji všem.

25.8.2018 se konala akce „Haló prázdniny“. Akce se opět konala v Hospůdce na Kasárnách program byl bohatý, snad i pro děti pohádkové překvapení bylo zážitkem. Byly připraveny soutěže a foukání na trička, které se líbí všem.

Připravena byla prohlídka bagru a další. Všechny děti byly odměněny sladkostí a svými výrobky. Snad se to všem líbilo a byli spokojeni.

Přehled připravovaných akcí:

1. září – odevzdávání „Zážitků z prázdnin“ od 15 hodin do 17 hodin na všechny bude čekat odměna. Sejdeme se v Muzeu včelařství

22. září – drakiáda

28. září – procházka na Těchov ke koním

13. října – den pro ženy

20. října – dlabání dýní

27. října – Halloweenský karneval

28. října – uspávání broučků – se spaním v Muzeu. Vzhledem k podzimním prázdninám bude zajištěno hlídání dětí rodičů, kteří budou mít zájem

29. října – snídaně a oběd. Program zajištěn

30. října – se sejdeme v osm hodin v Muzeu. Vše probereme během akcí.

Snad nám vyjde počasí a vše se uskuteční.

Ještě bych chtěla seznámit spoluobčany s jednou akcí:

Nezávazně jsme přihlásili naše sloučené obce do knihy rekordů. Rekord se týká spojení našich obcí ruličkami z toaletního papíru. Potřebujeme nastřádat 65 000 ruliček. Budeme na to mít asi rok. Do sáčku od toaletního papíru nebo nějakého jiného sáčku dávej ruličky a na každý napište počet. Ve Vavřinci můžete nosit sáčky k paní Daně Kouřilové, ve Veselici paní Fabiánkové, v Suchdole panu Trojanovi a na Nových Dvorech si to budu brát postupně. Snad se zapojí všichni spoluobčané. Děkuji Vám a budu Vás informovat v dalším zpravodaji, jak jsme na tom.

Za spolek předsedkyně Romana Fabiánková

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY KONANÉ 30.6. 2018

Protože ryby z požární nádrže musely být sloveny z důvodu značného úbytku kyslíku, kdy došlo k velkému úhynu ryb, konal se letošní ročník rybařských závodů na rybníku Račák. Po domluvě s Davidem Živným, který nám umožnil uspořádání závodů na již zmíněném rybníčku, nás na místo odvezl Josef Slouka vojenským autem (kačenou).

Závodů se zúčastnilo 7 rybařů. Oproti jiným ročníkům se chytaly lososovité ryby siveni. Občerstvení zajistilo jako vždy SDH Vavřinec, opékaly se špekáčky a pro ty, co mají rádi sladké, napekla buchty Magda Slouková.

Letošní ročník vyhrál Michal Skoták, druhý Tomáš Vystřčil a Pepík Závodník, třetí Tomáš Horský a David Kovařík, čtvrtý Vojta Hejč a pátý Adam Příbyl.

Dovolte mi poděkovat Davidu Živnému, Josefu Sloukovi a všem, kteří přiložili ruku k dílu, protože bez nich by se nemohl letošní ročník uskutečnit.

S pozdravem Petrův zdar Otomar Kučera

POŘÁDANÉ AKCE SBOREM DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VAVŘINEC

Pálení čarodějnic se ve Vavřinci na pastvisku pod fotbalovým hřištěm konalo v pondělí 30. dubna. Od 18 hodin probíhaly zábavné hry pro děti, po tomto zábavném programu byla ve 20 hodin zapálena vatra. Ve 22 hodin byl program zpestřen ohňostrojem a kdo měl zájem a u vetry vydržel, mohl si po půlnoci vyzkoušet chůzi po žhavých uhlících.

Soutěž mladých hasičů o Pohár SDH Vavřinec se konala v sobota 5. května. Letošního 19. ročníku se zúčastnilo 13 družstev starších a 21 družstev mladších žáků. Žáci absolvovali požární útok, štafetu 4x60 metrů a štafetu dvojic. Celkové výsledky z těchto tří disciplín byly započítány do okresní ligy mládeže. V mladších žácích zvítězilo Prostřední Poříčí, ve starších Březina A. Vavřinečtí mladší žáci se celkově umístili na 10. místě z 21 družstev, v hodnocení družstev okrsku Sloup se umístili na 1. místě z 6 družstev.

Soutěž podpořili sponzoři: Ing. Jaroslav SLÁVIK Revize el. zařízení, Lahůdky Nečas – Výroba studené kuchyně Vavřinec, Tyco Electronics Czech s. r. o. Kuřim, Hospůdka u Vavřinečka, Hospůdka Na kasárnách Veselice, Ing. Kakáč Zdeněk, Obec Vavřinec, Nová duha, s.r.o. Sloup, SABE, s.r.o. Blansko.

Děkujeme sponzorům za podporu, díky které jsme dobře umístěným družstvům žáků mohli předat hezké ceny.

Soutěž okrsku Sloup v požárním sportu se ve Vavřinci konala v sobota 26. května. I přes pořadatelské povinnosti se nám podařilo sestavit a natrénovat tři družstva mužů. V kategorii do 35 roků jsme se umístili na 3. místě z 9 družstev, 1. místo a postup na okresní kolo patřilo družstvu mužů z SDH Veselice. V kategorii nad 35 roků se Vavřinecké družstvo B umístilo na 1. místě a družstvo A na 6. místě z 6 družstev, hezkého výsledku také dosáhli hasiči ze Suchdolu a umístili se na 3. místě. Závodu se také zúčastnila dvě družstva žen.

Tělovýchovné jednotě Vavřinec děkujeme za možnost konání štafet 4x100 metrů na fotbalovém hřišti, požární útoky probíhaly na hasičské dráze za hřištěm.

Oslava 125. výročí založení SDH Vavřinec, významná událost se konala v pátek 22. a v sobotu 23. června. V pátek jsme si na slavnostní schůzi připomněli důležité a významné okamžiky historie našeho sboru, aktivním členům bylo předáno ocenění, zhlédli jsme historický film z činnosti sboru a také jsme uctili památku našich předků položením věnce k pomníku padlých na návsi.

V sobotu odpoledne jsme v místním parku a jeho okolí předvedli ukázky naší dochované historické techniky a následný program byl obohacen ukázkami hasičů ze Sloupu, profesionálních hasičů z Blanska, humanitární jednotkou Červeného kříže z Blanska, Vavřineckými mladými hasiči, dvěma ukázkami vystoupení šermířů s doplňkovým programem pro děti. Celé odpoledne v parku přítomným zpřijemňovala dechová hudba Bivojanka z Jedovnic a po oba dny v určeném čase bylo možné si prohlédnout prostory hasičské zbrojnice a klubovny, včetně historických dokumentů a fotografií. Oslava 125. výročí založení sboru byla završena taneční zábavou se skupinou Exploze a ohňostrojem.

Závody dětí v chytání ryb, letos se 4. ročník konal v sobotu 30. 6. na rybníku Račák.

1. ročník přejezdu Vavřinecké lávky proběhl v sobota 4. srpna na rybníku pod Vavřincem. Bylo možno se u prezence přihlásit na dvě hlavní disciplíny. Přejezd dvojic na trakaři a přejezd lávky na kole, doplňkovou disciplínou na závěr byla pivní štafeta 10 trojic dospělých a děti se mohly zúčastnit sodovkové štafety dvojic. Volný čas mezi disciplínami návštěvníkům akce zpřijemnilo svým hudebním vystoupením Petr a Radko Zajíčkovi. Přejezdu trakařem se zúčastnilo 17 dvojic a na 1. místě se umístili Michal Stloukal a Ladislav Novotný. K přejezdu na kole se odvážilo 23 účastníků akce a 1. místo obsadil Michal Stloukal z Petrovic a 2. místo Radim Příkryl z Vavřince.

Vavřinecká pouť, hlavní naše letošní pořadatelská akce se konala od pátku 10. srpna do pondělí 13. srpna. Do organizačního zajištění konání pouťových zábav a zajištění prodeje se zapojilo celkem 84 členů a příznivců SDH Vavřinec. Konaly se pouťové zábavy v pátek, v sobotu a v neděli, všechny s velkou návštěvností lidí. V neděli odpoledne v parku vystoupila dechová hudba Bivojanka a v pondělí navečer přítomným v parku zahrál pan Macháč z Vavřince.

A co dalšího se uskutečnilo v našem sboru?

Ve čtvrtek 3. května bylo panu Janu Kakáčovi, č. p. 69 v Příbyslavi předáno nejvyšší hasičské vyznamenání Titul Zasloužilý hasič. K ocenění gratuluji a velmi si vážím, že byl tak významně oceněn jeden z našich členů, který si to zaslouží za odvedenou celoživotní práci pro dobrovolné hasiče.

V sobotu 9. června bylo provedeno za pomoci hasičů z Veselice a Suchdolu čerpání vody ze spodního rybníka do požární nádrže ve Vavřinci, která byla 1. května vypuštěna a museli z ní být sloveny ryby z důvodu jejich úhynu.

Samozřejmostí je v našem sboru zajištění činnosti mladých hasičů a další běžné činnosti při údržbě techniky, zalévání stromků v obci v době letního sucha apod.

Závěrem děkuji všem členům a příznivcům SDH Vavřinec, kteří se aktivně zapojili do organizování výše zmíněných akcí, za významnou pomoc a obětování svého volného času. Určitě to stálo za to, protože všechny akce i přes jejich rychlé následování po sobě se podařilo organizačně zvládnout. A co bylo oceněním všech organizátorů a pomáhajících s pořádáním akcí? Velká návštěvnost všech akcí občany sloučené obce Vavřinec, ale i z obcí okolních.

Toho si velmi vážíme a děkujeme vám za to.

Petr Nečas, starosta SDH Vavřinec

Okrskové kolo požárního sportu – okrsek Sloup

Vavřinec 26.5.2018

Muži do 35 roků

Družstvo	Požární útok		Štafeta 4 x 100 m		Součet bodů	Pořadí
	Čas	Body	Čas	Body		
Veselice	24,80	1	74,50	3	4	1.
Žďár	28,28	3	74,40	2	5	2.
Vavřinec	25,79	2	75,40	4	6	3.
Petrovice	NP	9	70,90	1	10	4.
Sloup	30,96	4	86,60	7	11	5.
Němčice	38,50	6	84,50	6	12	6.
Vysočany	32,77	5	87,00	8	13	7.
Šošůvka	57,90	8	77,20	5	13	8.
Housko	39,88	7	93,60	9	16	9.

Muži nad 35 roků

Družstvo	Pož. útok	Pořadí
Vavřinec B	25,37	1.
Petrovice	28,21	2.
Suchdol	31,20	3.
Žďár	33,02	4.
Housko	35,51	5.
Vavřinec A	45,10	6.

Ženy

Družstvo	Požární útok		Štafeta 4 x 100 m		Součet bodů	Pořadí
	Čas	Body	Čas	Body		
Němčice	30,71	1	80,60	1	2	1.
Housko	31,45	2	92,40	2	4	2.

1378–2018 • 640. VÝROČÍ OBCE VAVŘINEC*Pokračování z minulého zpravodaje*

Slavit či neslavit? Rozhodně připomenout! Bylo by nedůstojné opomenout Vavřinecké důležité a pamětihodné události z let 1318 až 2018.

1900–1911

Vavřinec, malá obec nacházející se v Moravském krasu, měla podle sčítání lidu v r.1900 458 obyvatel a 66 domů, v nichž žilo 94 rodin, z toho 5 rodin sedláků (největší vlastnil 8 ha horské půdy), 12 rodin podsedků s menší výměrou a malá část občanů vedle řemeslníků se živila nádenickou prací u rolníků a prací v lese. Byl zaznamenán vzrůstající počet továrních dělníků různých profesí docházejících do blanenských železáren, kamnáren a cihelny. Cenné pro poznání naší historie jsou různé kroniky a také informace, které sepsal krasový badatel a učitel Jan Knies pro Vlastivědu moravskou. Díl věnovaný okresu Blansko popisoval všechny vesnice a také měl všeobecný úvod, jenž ovšem platil i pro Vavřinec. Kniha byla vydána r. 1902.

Uprostřed osady Vavřinec je rybníček, z něhož vytéká potůček do romantického žleba Sloupského, cestou ztrácí se v podzemí. Potok Sloupečník, který sbírá vody kolem Vavřince, vlévá se do řeky Svitavy. Obyvatelé vesnice jsou povětšinou rolníci a dělníci, ti denně dochází i po dvě hodiny cesty za korunovým výdělkem. Všechen lid mluví nářečím, kterým se mluví na celé vysočině Dražanské. Domy, dříve vesměs dřevěné, dnes obyčejně stavějí se až po okna z kamene, ostatní část z vepřovic nebo z pálených cihel. U domu bývají zahrádky ohrazené tyčkami, neb živým plotem. Rolnické usedlosti položeny jsou zpravidla průčelím do návsi, vpředu jsou světnice, síň a průjezd a za ním jest konírna, kravárna a plevník, pak kůlna. Ostatní část jest dvorem, který je napříč uzavřen stodolou, za níž prostírají se humna. Ve světnici bývá v rohu stůl, kolem něho lavice, v opačném koutě velká kachlová kamna s pekárnou, vedle nichž jest také lavice. Mimo to bývají zde jedna až dvě postele, z nichž peřiny přehozeny jsou na bidlech a truhla, u bohatších i harmara. Chalupníci bývají také pohromadě a mají podobné zařízení, jak na statcích, jenže vše v malém. Domy kryty jsou dnes většinou tvrdě, místy ještě dochem. Národní kroj dnes už úplně vymizel. Dříve nosívali muži vysoké boty lýtkovice černé. Kalhoty byly „koženky“, na košili oblékala se tmavomodrá vesta, nahoře upjatá tmavými kostěnými knoflíky. Na krk si uvazovali červený šátek a na hlavě nosili široký černý klobouk. Ženy nosily nízké střevíce, bílé punčochy, krátkou bílou kanafasku s černými pásy a bílý fěrtoch v rozích vyšívaný neb modrý hedvábný kabátek, na hlavě šátek. V místě jsou: kovář, obuvník, stolař, zámečník, dva hostince, dva obchody a řezník.

1900 – Nadučitel Josef Klimecký z vavřinecké školy osázel část obecních žlíbků ovocnými stromy jako vzor. Založen vavřineckými dělníky čtenářsko-pěvecký spolek Pokrok, za účelem vzdělávání a zušlechtění členů, kterého se mělo dosáhnout čtením veřejných časopisů, knih, rozhovory o čteném, přednáškami o nových vymoženostech v hospodářství, průmyslu a ve vědě. Založením knihovny, pěstováním zpěvu, deklamací, veřejných i domácích ušlechtilých zábav a výletů, zamezováním karbanu a pijáctví.

1902 – Obec dala svým nákladem téměř šest hektarů bývalého obecního pastvíska přeměnit na les.

1903 – Nově zbudována spojovací cesta z Vavřince do Suchdola přes „skalů“

1908 – Založena Dělnická tělocvičná jednota

1908 – 5. července vypukl velký požár v odpoledních hodinách neznámým způsobem v hospodářském stavení čp. 17. Jelikož bylo veliké sucho a větrno, požár se velmi rychle rozšířil. V krátké době hořelo devět okolních stavení čp. 17, 18, 42, 57, 16, 11, 12, 64, 44. Hašení požáru se zúčastnilo devět hasičských sborů. Stodvanáct hasičů likvidovalo požár i za pomoci dvoukolové a čtyřkolové stříkačky asi 16 hodin.

1910 – Založena Místní skupina Sdružení venkovské omladiny

1911 – Zbudování silnice. Místo vozové cesty nová silnice na katastrálním území Vavřince od polní trati U hranic až po sloupskou silnici od Rájce. Stavbu o délce 2 220 m zbudoval stavitel Josef Pernica z Ostrova, běžný metr za 6 korun. Naše obec zaplatila 13 320 korun, ale kámen a písek na stavbu dodala naše vesnice zdarma.

1911 – 1914

Před první světovou válkou byly ve Vavřinci – dvě živnosti stolařské, dvě živnosti obuvnické, dvě živnosti hostinské, jeden obchod smíšeným zbožím, který držel žid Heilig, jedna kovárna a jeden sedlář.

V posledních létech Rakousko-Uherské monarchie stál v čele každé obce starosta volený na 3 roky. U nás i v okolí měl starosta úřad ve svém domě a k celé agendě sloužila jedna skříňka. Většinou obsahovala různé jednací protokoly, katastrální mapy s parcelním protokolem, knihu pokladní, obecní matriky, knihu příslušníků obce a cizinců a o pohybu osob. Starosta vystavoval domovské listy, hlavně pracovní knížky s celým popisem osoby, opatřenou pečeti, třiceti – halířovým kolkem, nějaké soupisy, hlášení rekrútů a předvedení jich, vystavení vysvědčení chudoby, vyhlášení pokynů a nařízení a jiné. Povinně zbudované pastoušky byly útočiště chudých rodin i jednotlivých osob postižených nějakým neduhem. Tam byli starostou také poukazováni žebráci, cestující i osoby zasílané z jiných obcí na domovskou obec postrkem neboli šupem. Osoba byla předvedena ke starostovi, musela se vykázat pracovní knížkou, a pak byla zavedena k některému zemědělci pro otep slámy, s níž odešel na noc do pastoušky. Byla-li pastouška plná, byl požádán některý zemědělec, aby osobu nechal přenocovat ve chlévě.

1914 – 1918 1. světová válka

28. června 1914 došlo k atentátu srbského studenta na následníka habsburského trůnu, arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželku. Tak vyvrcholilo napětí mezi Rakousko-Uherskem a Srbskem. Atentát se stal záminkou k válce. 25. července 1914 byla v celé monarchii vyhlášena všeobecná mobilizace. Všichni záložníci do stáří 39 roků

museli nastoupit do 24 hodin vojenskou službu u svých pluků. Továrny v Blansku byly pod vojenským dozorem a začaly vyrábět zbraně a munici.

Odvody se v roce 1915 konaly dvakrát. Na světovou válku její pamětníci neradi vzpomínali. Muži odešli na frontu, ženy musely vykonávat i ty nejtěžší mužské práce. V roce 1915 se do Vavřince přistěhovala sedmičlenná rodina italských uprchlíků, starších osob a dětí, které musela obec na svůj náklad ubytovat. Vystěhovalci z válečné oblasti pobývali u nás jeden a půl roku, jejich děti zde navštěvovaly i místní školu.

Světová válka v letech 1914–1918 nebyla jen hrozná ve svých účincích na frontách, kde trpělo a zahynulo tolik mladých životů za cizí zájmy, byla skoro stejně krutá i v našem kraji. Časté rekvisice obilí, dobytka a všech životních potřeb, bída o pracovní síly, úzkost a strach o osud vojáků po tak dlouhou dobu, vyčerpala náš lid fyzicky i morálně do té míry, že tyto neblahé následky války byly ještě dlouho patrné.

Kromě všech těchto útrap a strádání vavříneckých občanů, vyžádala si tahle válka i oběti na lidských životech. Velmi smutná bilance války: 17 mrtvých spoluobčanů. 28. října 1918 nastal den jásotu a radosti, den svobody. Brzy vraceli se vojáci z bojišť a zajetí, rány zjištěné válkou se celily a život se zvolna vracel do normální podoby.

Lidová rčení našich předků a pranostiky lidu

Čeho nejvíce máš, toho nejvíce šetří.

SRPEN Srpen klasy klidí a ovoce dospělé vidí.
Vavřinec, první podzimec.
Když kvetou boby, je nouze o chleby.
Na svatého Vavřince jdou oříšky do věnce.
Když je v srpnu hodně rosy, mají z toho radost vosy.

ZÁŘÍ Panny Marie Narození, vlaštoviček rozloučení.
Po svatém Matouši, čepici na uši.
Na dešti v září rolníku mnoho záležití.
Padají-li před svatým Michalem žaludy, nastane brzká zima.
Na svatého Václava českého bývá opět vína nového.

ŘÍJEN Divoké husy na odletu, konec i babímu létu.
Na svatého Havla dobytek do chlěva.
Když dlouho listí nepadne, tuhá zima se přikrade.
Když se říjen blýská, zima plíská.
V říjnu mnoho dešťů, v prosinci mnoho větrů.

Pokračování příště.

Burget Rostislav st.

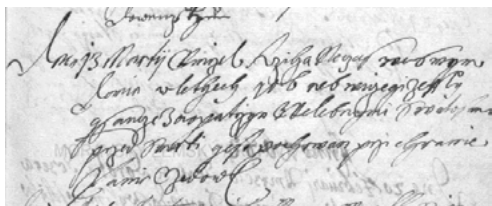
HISTORIE VESELICKÝCH RODŮ

V minulém čísle zpravodaje byla umístěna první část článku, jehož cílem je seznámit s historií jednotlivých rodů, jejichž příslušníci žili a hospodařili ve Veselici. V něm jsme se dozvěděli informace o rodu Stloukalů, Skotáků, Urbanů, Hrazdírů a Šenkýřů. V tomto čísle se budeme věnovat rodu Kudlů, Němců a především Nečasů, ale také veselickým hospodským. Informace se týkají období od konce 16. do konce 19. století. Obsahuje i údaje o tom, které další domy ve Veselici zbudovali. Pro lepší orientaci je zde umístěna i mapka, v níž jsou jednotlivé zemědělské usedlosti v obci vyznačené.

Ještě než se budeme obšírněji věnovat rodu Nečasů, který zaznamenal ve Veselici velký rozrod, dovolte několik informací o jednom z dalších rodů, vlastně o 2 rodech, a to rodu Kudlů a Němců. Kudlové hospodařili na čtvrtlánové usedlosti mající dnes čp. 2 (držebnost č. 6), která je uvedena v LR jako jedna z celkem šesti zemědělských usedlostí. Hospodářem je zde uvedený Adam Kudla a jeho předchůdcem byl jistý Štěpán Kudla, pravděpodobně jeho otec. Vedle Adama ještě kroniky dokládají existenci Jana Kudly, pravděpodobně jeho bratra. Jeho jméno nacházíme v prvním zápise v matrice narozených z roku 1648, kdy je uvedený společně s Bětou při narození syna Jana. Ten se pravděpodobně později přizemil do Ráječka, kde je uváděný při narození Matěje (1679) a Františka (1680). Zmíněný Adam Kudla měl dceru Dorotu (1669), s kterou se v roce 1691 oženil Pavel Němec z Ráječka, syn Jana Němce. Pavlovi a Dorotě se ve Veselici narodilo celkem 8 dětí, z nichž syn Adam (1702), dvojče sestry Evy, je později ve Veselici pokračovatelem rodu Němců. Adam se oženil v roce 1724 s Kateřinou, dcerou Jiřího Štolpy z Petrovic a měli spolu 9 dětí. Mužští potomci rodu stále hospodařili na čtvrtlánové usedlosti čp. 2 a v druhé polovině 18. století na usedlosti žili vedle otce Adama i další 3 rodiny jeho mužských potomků. V roce 1800 si Jan syn Martina Němce, který je na čtvrtlánu vedený jako hospodář, staví na zahradě naproti rodovému gruntu domek čp. 20 (zbourán v roce 1977). Postupně mužští potomci Adama Němce stáli u zbudování dalšího domu, a to čp. 32. Závěrem několika málo informací o rodu Němců snad jen poznámka, že potomci Pavla Němce, který přišel do Veselice v roce 1691 z Ráječka, zde žijí dodnes.

No a tím se dostáváme k poslednímu rodu, jehož příslušníci ve Veselici působí vedle Stloukalů, Skotáků a Němců také až do dnešních dnů, rodu Nečasů.

Nejdříve bych však rád uvedl informace, které se mně podařilo k příslušníkům rodu Nečasů na Blanensku shromáždit z dostupných archivních materiálů.

Nejstarší, věrohodně, tedy písemně doloženou osobou v blanenském regionu s příjmením **Nečas je Řiha** (Řehoř), nar. někdy kolem r. 1575. Při stanovení tohoto letopočtu vycházím ze zápisu o jeho úmrtí, který nacházíme v matrice zemřelých pro obec Vilémovice, kde je mimo data jeho úmrtí 13. 3. 1681 u zápisu i poznámka:

„Dne 13 Marty umřel Říha Nečas ve svém domě v letech 106 neb víceji sešlý, jsouce zaopatřen velebnými svátostmi před smrtí, jest pochován při chrámě Páně jedovnickém“.

Jak vážně můžeme brát údaj o tak vysokém věku je otázkou? Věk je to na tu dobu určitě úctyhodný, ale lze jej podle mého brát i vážně. Dožití se tak vysokého věku muselo být už tehdy celou obcí považováno za něco výjimečného. Pravděpodobně i proto zaznamenal tehdejší farář v matrice zemřelých informaci o jeho úmrtí v podobě, kterou si tato událost „vyžadovala“. Ostatní zápisy totiž tak obsáhlé většinou nebyly.

Dalším dokladem o existenci osoby téhož jména je Lánový rejstřík, v němž je veden již před rokem 1675 ve Vilémovicích jako hospodář na jednom z celkem 4 gruntů, a to jako celoláník (hospodařil na cca 18 ha půdy). Současně tam najdeme i informaci, že jistý Říha Nečas měl v roce 1672 obsadit pustý grunt „čechovských“. Tento Říha s manželkou Alžbětou jsou uvedeni v letech 1668–1681 jako rodiče celkem 5 dětí. Alžběta zemřela 4. 3. 1701 ve Veselici nebo v Suchdole. Tam mohla dožít u někoho z rodiny. V případě tohoto Říhy se však s největší pravděpodobností jednalo o syna výše uvedeného „stařešiny“. Uvedený dokument současně dokládá, že dalšími hospodáři s příjmením Nečas ve Vilémovicích byli Šimon a Pavel. Je zde ale i další jméno, a to Martin. Ten byl možná bratrem mladšího Říhy, protože oba jsou uvedeni jako hospodáři na lánových usedlostech již v roce 1657. To je ale jenom moje domněnka, protože se to nedá věrohodně doložit.

Věrohodně nelze prozatím doložit ani spojitost vilémovických Nečasů s veselickým Ondřejem, o němž je zmínka výše (v minulém čísle zpravodaje). Že to je ale velice pravděpodobné, může dokládat informace o veselickém Jakobovi Nečasovi, který byl synem vilémovického Martina, ale také další informace o pohybu Nečasů mezi Vilémovicemi a Suchdolem, Veselicí apod. Zkrátka mezi obcemi v též panství. Možná se někdo zeptá, co dokládá, odkud dotyčný pocházel v případech, kdy se do obce někdo přizemnil. Tím dokladem je zápis v matrice oddaných, v němž je mimo jiné uvedeno, koho byl ženich synem. No a tuto informaci se mně bohužel v případě zmíněného Ondřeje dosud nalézt nepodařilo.

Existenci dalších pravděpodobných příslušníků rodu Nečasů na Blanensku v jiných obcích než ve Vilémovicích a Veselici v období těsně po **Bílé hoře**, Lánský rejstřík nedokládá. Přesto se tento rod postupně v regionu „rozzrůstal“ a již v roce 1678 zaznamenáváme toto příjmení také v Suchdole v souvislosti s narozením Barbory rodičům Svatošovi a Barboře Nečasovým. Svatoš byl syn výše uvedeného Martina Nečase z Vilémovic, který si vzal v Suchdole dceru Jana Bezděka, ale později žili na Těchově, kde Svatoš v roce 1696 ve věku 38 roků zemřel při práci v lese. Vedle toho lze naopak zaznamenat z Vilémovic postupný „odliv“ Nečasů, což dokládá např. to, že v roce 1696 není ve Vilémovicích na žádném ze 4 gruntů vedený někdo z Nečasů. To se dozvídáme z **Urbáře** z roku 1696 (pisemnost pro evidenci platů a dávek, které měly být poddanými odváděny vrchnosti). V roce 1677 totiž došlo k úmrtí Pavla Nečase, což byl pravděpodobně jeden z vnuků Říhy. Pavel je jako hospodář vedený na gruntu v roce 1675. U zápisu o jeho předčasném úmrtí v roce 1677 je v matrice zemřelých uvedeno, citují: **„Pavel Nečas dlouhý čas pozůstává v nemoci, jsouc zaopatřen svátostmi spasitelnými, umřel, majíc let okolo 35, pochován při chrámu Páně jedovnickém od kněze Jiříka Františka“.** Matrika oddaných ale dokládá, že se vdova po Pavlu Nečasovi již v roce 1678 provdala za Jiřího Bílka z Ráječka a ten je také uvedený ve zmíněném **Urbáři** jako hospodář na jednom ze 4 vilémovických gruntů. Za necelých 20

roků však obsazují Nečasové zpět jeden z gruntů ve Vilémovicích, a to syn Pavla Nečase Ludvík, který se oženil s Kateřinou, vdovou zemřelého Jana Šenkýře z Vilémovic. Zde se nabízí poznámka, zda nebyl Jan v příbuzenském poměru k veselickým Šenkýřům, o nichž je zmínka v minulém čísle zpravodaje?

V Suchdole zaznamenáváme po Svatošovi Nečasovi dalšího příslušníka rodu Nečasů, a to Tomáše. Ten hospodařil na jednom ze tří pololánů, což také dokládá zmíněný *Urbář*. Jednalo se o usedlost – drážebnost č. 3, kde původně v roce 1675 hospodařil Šimon Hrazdára a před ním v roce 1657 Martin Hýsek. Tomáš pocházel z Veselice a byl pravděpodobně synem Ondry Nečase. Jednalo se však velice pravděpodobně již o syna Ondry Nečase uvedeného v LR, coby hospodáře na půllánové usedlosti ve Veselici. K tomuto závěru jsem dospěl díky zápisu v matrice oddaných pro Ostrov z 30.1.1689, dokládající Tomášův sňatek s Alžbětou, dcerou Ambrože Mrázka z Ostrova. Zápis totiž hovoří o tom, že Tomáš byl syn zemřelého Ondřeje Nečase z Veselice, kdežto podle matriky zemřelých měl Ondřej, vedený v LR, zemřít až v roce 1700. Tzn., že Tomášovým otcem musel být až jeho syn. Jeho narození ani úmrtí se však nepodařilo v matrikách z důvodu špatné čitelnosti zápisů dohledat. Pravděpodobnost jeho existence ve Veselici však dokládají zápisy v matrikách jeho narozených synů – Jiřík (1666) a Řehoř (1671).

Prozatím se nepodařilo zjistit, jak se Tomáš do Suchdolu na uvedený grunt dostal, ale současně víme, že na něm potom hospodařil jeho syn Jiří, což dokládají *Rektifikační akta* z roku 1749. Postupně se však Nečasové objevují v menší míře i v Blansku, na Hořicích, v Dolní Lhotě, v Petrovicích, Ráječku, na Těchově a v Horní Lhotě.

No a postupně se tento rod dostal i do sousedního Vavřince, jež náležel před rokem 1766 k tehdy sousednímu rájeckému panství. K tomuto panství patřily v první polovině 17. století i Vilémovice. Přesto se Nečasové dostali do Vavřince z území sousedního panství, a to ze Suchdolu, spadajícího tehdy pod správu rodu Gellhornů. Stalo se to v roce 1746, kdy se do Vavřince přišel Jan Nečas na grunt, jež má dnes čp. 12, na němž tehdy hospodařil jistý Václav Kakáč, jehož dceru Polexínu si vzal 21.8.1746 Jan za ženu. Jan nar. 25.12.1725 byl syn Jiřího a Barbary Nečasových ze Suchdolu a Jiří byl syn zmíněného Tomáše Nečase, pocházejícího z Veselice. No a právě po příchodu Jiříkova syna Jana do Vavřince došlo zde později k velkému rozrodu tohoto rodu, což je však samostatná kapitola.

Ale vraťme se opět k Nečasům ve Veselici, jež jejich rozvoj Nečasové během svého působení za uplynulých 350 let také výrazně ovlivnili.

Jak je uvedeno výše, LR dokládá ve Veselici 2 příslušníky tohoto rodu – Ondry a Jakuba.

Ondra byl pravděpodobně synem Řihy (Řehoře) Nečase st. z Vilémovic, o němž uvádím informace výše.

Co se týká zmíněného Jakuba Nečase, jež se do Veselice přišel 27.1.1675, tak zápisy v matrikách dokládají, že se jednalo o syna Martina Nečase z Vilémovic, což byl pravděpodobně bratr Ondry.

Nyní ale zpět do období první poloviny 18. století, kdy ve Veselici stále působí rodina zmíněného Jakuba na zemědělské usedlosti, označené v roce 1771 čp. 11. Jakub však s Veronikou v srpnu roku 1716 umírají (Veronika 8. a Jakub 30. srpna). Jejich nástupcem je nejstarší ze synů Matouš, který se oženil 28.1.1703 s Verunou, dcerou Matěje Juříčka z Blanska a kteří pokračují v hospodaření na uvedené usedlosti. Předtím však ještě umírají

v roce 1700 zmíněný Ondra Nečas a v roce 1709 i jeho žena Marina, kteří žili na zemědělské usedlosti dnes označené čp. 8. Ondra Nečas, který je uvedený v LR z roku 1675 jako hospodář na půllánové usedlosti byl velice pravděpodobně strýcem Jakuba, přiznženého do Veselice z Vilémovic. Skutečnost, že Ondra Nečas s ženou Marinou ve Veselici žili již před II. Lánovou vizitací (1675) nám dokládá např. i zápis z roku 1668 v matrice narozených, kde je zaznamenán jako kmotr při narození dítěte rodičům Matěji a Kateřině Černohorských z Blanska. Po smrti Ondry a Mariany Nečasových hospodařil na usedlosti čp. 8 Vavřínek Nečas, jehož dceru Mariánu, jak je uvedeno již výše, si vzal Blažej Skoták ze Suchdolu.

Pokud na zemědělské usedlosti čp. 8 na určitou dobu Nečasové hospodařit skončili, tak nutno zmínit, že na usedlosti čp. 11 tomu tak nebylo. Archivní zdroje nám poskytují informace o tom, že příslušníci tohoto rodu příchodem již zmíněného Jakuba zde hospodařili nepřetržitě od roku 1675 do roku 1894. V tom roce totiž umírá František Nečas a vdova po něm Vincencie, dcera Františka Vašíčka, bývalého hostinského ve Veselici čp. 7, se provdává za vdovce z Dolní Lhoty Morice Štrajta. Ten pocházel ze Sloupu. Posléze se na tuto usedlost přiznčil v roce 1899 Josef Skoták ze zemědělské usedlosti čp. 4.

Další příslušníky rodu Nečasových ve Veselici zaznamenáváme na další usedlosti a to čp. 3. Jedná se právě o dva syny zmíněného Jiřího Nečase ze Suchdolu. Jedním byl Matouš (nar. 26.8.1724), který se oženil 6.9.1748 s Marinou, dcerou Adama Němce z Veselice. No a právě díky jeho jménu se usedlosti čp. 3 od nepaměti přezdívá u „Matoušů“. Jeho mladší bratr Matěj (nar. 17.2.1732) se oženil 2.9.1760 na Těchově s Veronikou, dcerou Tomáše Strachoty. Zde se jim narodilo 5 dětí, ale narození dalších 5 dětí, a to již po roce 1773 zaznamenáváme ve Veselici právě také na zmíněné zemědělské usedlosti čp. 3, kde již hospodařil jeho starší bratr Matouš. No a jak je uvedeno výše, tak Matěj žil později na nově vzniklé čtvrtlánové usedlosti čp. 12 – předtím držebnost č. 5. Jestliže se usedlosti čp. 3 přezdívá „U Matošů“, tak v případě usedlosti čp. 12 se přezdívá „U Strachutů“. Při bádání po narození zmíněné Matějově ženě Veronice mě překvapilo to přijetí jejího otce Tomáše – Strachota. Toto slovo jsem totiž v matrice narozených našel i jako jméno jednoho ze Skotáků narozených v Suchdole. V této souvislosti si dovoluji vyslovit domněnku, že z toho Strachoty vznikla i přezdívka „U Strachutů“, kterou pro usedlost čp. 12 ve Veselici používají ještě dnes starousedlíci. Tato přezdívka je uvedená i v publikaci *Veselice*, vydané obcí Vavřínek v roce 1996 při příležitosti *I. Setkání veselických rodáků* s poznámkou, že původ přezdívky není znám. S ohledem na výše uvedené se domnívám, že ten její původ je spojený právě s přijetím otce zmíněné Veroniky.

K tomuto jménu, či chcete-li přijetí, se mně podařilo v literatuře nakonec dohledat i význam tohoto slova. Jedná se o slovanskou podobu jména Metoděj. **Metoděj** (zastarale také **Methoděj**) je mužské jméno odvozené z řeckého *methodos* (česky: způsob /metoda/ zkoumání). Řecké *Methodios* bylo totiž v dávné minulosti mylně přikloněno k latinskému *metus* „strach“ a to už nebylo daleko ke vzniku jména Strachota. Zapomenout nesmíme ani na to, že farářům byla mnohdy nevědomky sdělena místo přijetí přezdívka té konkrétní osoby a takto docházelo k nesrovnalostem v matrikách.

Zajímavou poznámku k usedlosti čp. 12 jsem našel i v *Památniku*, jehož autorem je bývalý veselický kronikář Robert Sedlák, kde je zmínka o tom, že čtvrtlán čp. 12 předával jeho majitel Matěj Nečas Karlu Skotákovi z Těchova čp. 5, ale v krátkém čase jej od něj

zase převzal zpět. Karel mohl být příslušníkem téže rodové větve, k níž příslušela i Veronika a důvodem mohly být např. určité spory mezi oběma rody. To je však jen moje domněnka.

U této usedlosti se však chvíli pozastavím. Jak už jsem uvedl výše, tak tato usedlost vznikla rozdělením půllánové usedlosti mající dnes čp. 1, kde se ještě i dnes přezdívá „U Frantiků“. Důvodem bylo pravděpodobně úmrtí Jakuba Šenkýře v roce 1761, o němž se zmiňují výše. Jisté je, že v Tereziánském katastru (1752) je vedena jako půllánová, ale již v Josefinském katastru (1788) je vedena jako čtvrtlánová. Při číslování usedlostí na jaře 1771 bylo původnímu stavení přiděleno označení čp. 1 a v jeho těsném sousedství bylo zanedlouho nově zbudovanému stavení přiděleno čp. 12. Informace o majitelích obou čtvrtlánů nacházíme také ve zmíněném Sedlákově **Památniku**. V něm najdeme opis dokumentu z roku 1773, dokládající odkup tehdy již čtvrtlánové usedlosti čp. 1. Kupujícím byl Jan Nečas, který si usedlost zakoupil do svého vlastnictví od majitelky rájeckého panství Rafealy, starohraběnky ze Salmu-Reifelscheidu za cenu 20 zlatých. Pravdou však je, že uvedená částka byla splacena až v letech 1781–1785. Dalším dokladem o tom, že Jan Nečas s manželkou Terezií na usedlosti čp. 1 žili před rokem 1773, je narození dcery Mariány v roce 1772. Janovým následovníkem na čp. 1 byl od roku 1804 jeho syn František s manželkou Josefou, rodem Musilovou z Petrovic. Dalším dokladem o nově vzniklém čtvrtlánu čp. 12 je matrika narozených, v níž najdeme narození prvního syna Josefa rodičům Františka Nečase a Mariány, ale to až v roce 1800. František je zde uvedený jako podsedeck z čp. 12, tzn., že nedlouho předtím pravděpodobně převzal úlohu hospodáře na nově vzniklé usedlosti. Narodil se v roce 1773 v zemědělské usedlosti čp. 3 a jeho rodiče byli zmíněni Matiš Nečas a Veronika.

Nečasové byli zakladateli také dalších domů ve Veselici, a to čp. 18, 30 a 31, zbudovaných na konci první poloviny 19. století. V druhé polovině 19. století potom domů čp. 34, 36 a 37.

Další menší zemědělskou usedlostí bylo také dnes již bývalé pohostinství mající čp. 7. Jestli tato usedlost sloužila jako hostinec od jejího založení již nezjistíme. Matrika narozených však dokládá, že jedním z prvních hospodských ve Veselici byl Martin Šaman. Usuzuji tak ze zápisu o narození syna Františka nějakému Martinu Šamanovi a jeho ženě

Kateřině v roce 1738, kde je poznámka – *caupo*, což přeloženo z latiny znamená šenkýř nebo hostinský. Tomuto páru se děti ve Veselici rodily v letech 1724–1740. Oba pocházeli z Blanska, což dokládá zápis v matrice oddaných z května 1723. V Josefském katastru z roku 1788 je jako majitel této usedlosti uvedený Antonín Myslivec s ženou Bertou. Zanedlouho po nich, cca od 1792, byl hostinským Martin Vašíček s ženou Annou, jejichž syn František a vnuk taktéž František zde působili až do roku 1877. Zmíněný Martin Vašíček se do Veselice přiznil ze Šošůvky. Dalším hospodským zde byl František Prokop, který se do Veselice přiznil ze Sloupu a za ženu si vzal Mariánu dceru Jana Musila, výměnkáře žijícího na čp. 7. Těm se v roce 1885 narodila dcera Marcelína a tu si vzal v roce 1906 za ženu Vincenc Skoták ze zemědělské usedlosti čp. 4, které se dříve přezdívalo „Horní Skókalovi“ a později „U Albertů“. Vincenc byl původně kamnář, ale při narození jeho syna Bohumila v roce 1909 je v matrice vedený již jako hostinský. Tím, kdo Vincence coby hostinského nahradil, byl právě zmíněný syn Bohumil, který pohostinství provozoval až do znárodnění v roce 1948 a poté byl hostinským ve Veselici již jako zaměstnanec Jednoty až do roku 1974.

Tolik informace vztahující se k rodům, jejichž příslušníci ve Veselici žili a hospodařili na zemědělských usedlostech a jejich potomci zde žijí dodnes. Někdy příště by mohlo být tématem dalšího příspěvku o obyvatelích ve Veselici např. veseličti pastýři, kováři apod.

Miloslav Novotný

POKRAČOVÁNÍ Z KNIHY ROBERTA SEDLÁKA

Pověsti, pohádky, příběhy z vesnic Vavřince, Veselice, Suchdola a okolí

(převyprávěné paní Bařinovou z Vídně)

Jak Kateřina odmítla poklad

V jedné místnosti suchdolské pastoušky žily dvě početné rodiny – obecního policajta a pastýře – a s nimi jedna svobodná žena jménem Kateřina. Ta bydlela v Suchdole přechodně, hlavně zjara, v ostatní části roku se zdržovala v Černé Hoře nebo v Brně, kde se živila výpomocemi v domácnostech. Chodila čistě oblečená a s tím, co si dokázala vydělat, uměla vyjít. Netěžila se dobrému zdraví a k těžší práci se nehodila. Do Suchdolu se vracela každé jaro před Velikonocemi. Chodila po žlebských stráních, před Květnou nedělí řezala jívové, tisové a jalovcové ratolesti, které chodila prodávat po sousedních obcích. Hospodyně dávaly ratolesti posvětit, a pak je zapichovaly do osení, aby obilí nepodléhalo nemocem a dalo dobrou úrodu. Kateřina trhala též větévky jedovatého lýkovce a lískové s jehnědy. Ty prodávala v Černé Hoře a v Brně. Jak začaly kvést jarní květiny, měla žně. Několikrát za den se vydala je trhat, tak jak rozkvétaly, nejprve sněženky, pak podléšičky, fialky, modré kroupáče (plicník), žluté kroupáče (petrklíče), kohoutky, konvalinky a vše, co se dalo prodat. Trhala i léčivé byliny, které dodávala do Výškova a Boskovic.

V Suchdolu dělávala Kateřina panimámám poslička, chodila jim nakupovat nebo za ně prodávat na různé trhy. Též purkmistr ji občas poslal s nějakým vzkazem nebo depeší. Na policajta nebylo totiž spolehnutí, neuměl číst ani psát, a to Kateřina uměla. Byla navíc srdnatá a měla vyřídku.

Kateřině bylo hodně přes třicet roků, když se jí narodila dcerka Kateřina. Dítě opatrovala několik měsíců, a potom požádala manželku policajta, zda by při svých dětech nemohla

opatrovat její dceru. Kateřina tak mohla opět pracovat, jak byla zvyklá. Z města nosila jídlo, obnošené šaty, obuv i peníze a o malou se starala, jak to jen šlo, aby policajtově ženě nebyla příliš na obtíž. Sám purkmistr poručil zvýšit rodině policajta dávku z osiva, s přihlédnutím na Kateřininu dceru.

Uběhla tři léta, bylo jaro a jako každý rok se do Suchdolu opět vrátila matka Kateřina. Byl pátek před Květnou nedělí, bylo pěkně teplo, sluníčko už hodně hrálo. V poledne vzala dceru a vypravila se s ní na stráně ke Starým zámkům řezat větvičky jívý. Bližila se třetí hodina, když se Kateřina s dcerou chystaly domů. Matku ale náhle přepadly bolesti, křeče a po několika hodinách na místě zemřela. Děvčátko plakalo, nařikalo a volalo. Slunce již zapadalo a ze Skalního mlýna se mlýnskou cestou s povozem naloženým moukou vracel rolník z Těchova. Když koně zůstaly v příkrém svahu stát a odpočívaly, uslyšel vozka dětský pláč a nárek. Zajistil kola vozu kameny, opatř koní uvázal ke stromu a běžel po hlase. Za čtvrt hodiny byl na hradišti, kde u věže uviděl děvčátko a jeho mrtvou maminku. Vozka vzal děvčátko, zabalil ho do deky, posadil na vůz a jel přímo do Suchdolu k purkmistrovi oznámit, co se stalo. Purkmistr požádal večer několik mužů a ohledávače mrtvých, aby s ním jeli na hradiště pro mrtvou Kateřinu. Po cestě se ještě stavili na Dvou dvorech pro revírника. Kateřina byla po těle celá modrá a zrodil se názor, že se otráвила.

Sirotek Kateřina vyrůstala v rodině policajta s jeho dětmi. Ty věděly, že dívka není jejich, a tak s ní také zacházely. Nikdo nevěděl, jakými bolestmi a strádáním byla protkána její dětská léta. V bidě a odříkání dorostla do třinácti let a začala chodit pracovat na panské ke Dvěma dvorům. Byla poslušná, pokorná, pracovitá a čistotná, na nic nereptala, nestěžovala si. Za její dobré vlastnosti ji štěstěna dopřála zdraví a rok od roku rostla i do krásy. Byla chválena dráby a sám šafář jí děkoval za poctivou práci. V osmnácti letech se Kateřině pro její povahu a krásu mnohé děvče ve vesnici nevyrovnalo.

Na správu punkevních lesů do Nových Dvorů nastoupil mladý svobodný adjunkt, synek zámožných rodičů z Náměště. Revírником byl na Kateřinu upozorněn, že by v ní třeba mohl najít zalíbení. A opravdu, mladý Vít a Kateřina se brzy spřátelili. Vít byl pokrokový člověk, výrazně projevoval své češství, zasazoval se o národní věci, zastával se chudobných. Byl proti svíčkovým bábám, jejich pověrám a způsobům léčby, které měly vždy opačný účinek.

Kateřina našla ve Vítovi dobrého, vzdělaného člověka, kterému věřila a byli spolu natolik šťastni, že se rozhodli, že se vezmou. Vít několikrát v měsíci chodil hlídat hradiště, aby nebylo rozrýváno hledači pokladů. O Velikonocích zde měl hlídat na Velký pátek a Bílou sobotu. Kateřina se rozhodla, že se v tyto dny za ním na Staré zámky vypraví. Na Velký pátek o osmé hodině rána již kráčela na hrad. Vít stál u hradní zdi a pozoroval dva sokoly, plachtící nad Žlebem. Když uviděl Kateřinu, objali se – a najednou uslyšeli kokrhání kohouta. Opatrně se ubírali k věži, odkud se kokrhání ozývalo. Pod věží, v sutinách z jižní strany, kde býval zavalený vchod do podzemí, stál na velkém kameni bílý kohout. Jakmile uviděl lidské bytosti, zmizel. Kateřina s Vítem přišli blíže a uviděli zcela odkrytý vchod. Nahlédli dovnitř a spatřili milého stařečka s bílými vlasy a vousy, v poustevnickém úboru, který držel v ruce pochodeň a šel dvojicí vstříc. Zeptal se: „Proč jste se vy dva zde objevili, mohu znát vaše přání a nemýlím-li se, poznávám dceru známé Kateřiny?“ Kateřina jen přikývla a mnich pokračoval: „Bývala našim hostem a na konec byl k ní osud málo přívětivý. Tady naposled vydechla a její duše se k nebesům vznesla. Mohl bych vám splnit nějaké přání a darovat cennost...“ Oba mladi

lidé stáli v údivu a ze starce oka nespouštěli. Kateřině se oči zalily slzami a požádala, zda by mohli vidět zdejší podzemní svět. Mnich rád souhlasil, ale upozornil, že v síních, kterými budou procházet se nesmí mluvit a nesmějí se v nich ničeho dotýkat.

V chodbě, kudy kráčeli, ve výklencích zdí hořely svíce, na jejím konci byly troje dveře. Vlevo vedly do věznice, temnice, kde byla mučidla a železná panna a otvor dolů, aby se zlé duše brzy dostaly do pekla. Průvodce pomalu vyprávěl, že první hradiště bylo dřevěné a nechal ho postavit kníže Břetislav proti Maďarům a Němcům z jihu. První kamenný hrad byl zbudován za dvanáctého olomouckého biskupa Kaina, někdy kolem roku 1190.

Dveře naproti vchodu vedly do zbrojírny, kde se nacházely hlavně těžké luky, i na kolech. Vpravo byla dlouhá, vysoká a osm loktů široká síň, podélné stěny byly obloženy černým mramorem a na nich zavěšeny drahé, krásně zdobené sečné zbraně různých typů a z různých věků. Síň byla do výše tří loktů přepažena dvěma částmi mříží z mramoru. Ve druhé části byly stěny obloženy bílým mramorem šest loktů vysoko a na prostoru zbylých šesti loktů do stropu byly vytesány krásné plastické obrazy, výjevy z bible, s postavami v životní velikosti. Na čelní stěně od podlahy až ke stropu byl umístěn krásně zdobený kříž ze vzácného dřeva, po obou stranách byly do skalního vápencového masivu vytesány apoštolové.

Ve čtyřech rozích u stropu byli zavěšeni andělé v nadživotní velikosti, z bílého mramoru, se zlatými křídly a trumpetami. Strop byl plný malých růžových andělíčků. Podél stěn z bílého mramoru stálo po obou stranách asi čtyřicet čtyřhranných sloupů, vysokých dva lokte, z mramoru černého. Na každém sloupu stála busta poprsí jednoho olomouckého biskupa. Byly zhotoveny z vypálené hrncířské hlíny, symbol toho, že člověk z hlíny vzešel. Busta měla na krku na stříbrném řetězci zavěšenou voskovou pečeť. Na přední části mramorového podstavce byl umístěn biskupův erb, po straně jeho korouhev.

Návštěvníci nevycházeli z údivu. Kateřina spínala ruce a Vít nad tou nevyzlovnou krásou kroutil hlavou. Nešly mu dohromady ta nádhera, kterou viděl, s bídou, o které slyšel v hodinách dějepisu. Mnich vysvětloval, že busty patří všem olomouckým biskupům od Jana I. až po Jana Železného, v počátcích 15. století – a pustil se do jejich vyjmenovávání. Jan I., Václav, Ondřej, Jindřich, Petr, Jan, Zdik, Jan III., Jan IV., Dětlep, Pelhřín, Kain, Robert, Konrád, Bruno, Holý, Petr II. a tak dále. Poté mnich otevřel boční dveře vpravo, poklekl a vyzval návštěvníky, aby také tak učinili. Neboť na oltáři v chrámové lodi, kterou otevřel, se nachází část dřevěného svatého kříže, kterou ze svaté země přivezl duchovní vůdce křížáků, biskup Zdik. Chrámová loď, do které vešli, byla zhruba deset loktů široká, dvanáct vysoká a dvacet dlouhá. Chrámová loď představovala vrchol vši dokonalosti, dovednosti, krásy, kultury a umění všech oborů lidské činnosti. Podlaha byla šachovnicově dlážděna bílým a černým mramorem, mědi a železem. Oltář zabíral jednu třetinu plochy a byl o deset schodů vyvýšen. Jeho přední stěnu tvořil figurální obraz Večeře Páně. Socha Kristova byla pohyblivá. Při zvláštních obřadech se zasouvala a na její místo se postavil biskup. Vlastní oltář tvořily tři mramorové kvádry, prostřední bílý do výše stolu, postranní byly nižší, černé. Na prostředním stole stál velký, nádherný, brilianty zdobený kalich. Vedle něho byla zlatá skříňka s částí spasitelova kříže. Po stranách, na černých mramorových kvádrech stály překrásné monstrance a vedle ležely lilie z bílého mramoru nejjemnější práce. Před oltářem visel velký ramenní lustr z jantaru, slonové kosti, mědi, stříbra, zlata, zdobený drahokamy. Ze stropu visela holubice, nad ní byl otvor, aby se při modlitbách mohly prosby vznést přímo

k nebesům a též, aby mohlo unikat teplo, když bylo zapáleno více svící. Otvor se uzavíral z horní části.

Strop byl plný plastických obrazů vytesaných do vápence. Levá část chrámu byla hora Golgota s křížem, v pozadí byli zbrojnoši a biřici. Na hoře se církevní hodnostáři bičovali a uvazovali ke kříži.

V pravé části byla svatá Josefova rodina s oslicí. Ostatní části zdi byly vyobrazením křížové cesty. Před oltářem bylo umístěno dvacet čtyři sedadel z ebeny, zdobených a vykládaných perletí, mědi, zlatem, stříbrem, slonovinou. Na sedadlech byly kožené malované polštáře, na pravé straně oltáře stála křtitelnice...

Kateřina s Vítem byli u vytržení a mladý muž si pomyslel. Ja, tak to vypadá, že biskupové byli spíše zlí válečníci než duchovní pastýři. V jejich erbech vidím víc mečů, než křížů! Žádný z nich nepoznal mučednickou korunu, smrti se vyhnuli pro zisk a slávu. Přece měli všechno rozdat a následovat syna nazaretského. Mnich viděl na Vítově tváři nevoli a začal vyprávět: „Mladý muži, člověk kdysi v dávnověku jen cenu hovada měl, zlý pán ho zabít směl i prodat. Když chtěl, jen na tyranech lpěl a východisko žádné neměl. K uplatnění překrásných myšlenek o lidství bylo vždy třeba velkých hmotných prostředků, a tak tomu bylo ještě ve větší míře v daleké minulosti. Dokonalost v lidech není, ani v prostých, ani v pastýřích! Ale jejich přičiněním zmizeli parobci, otroci, krutá pohanská pohřebiště zanikla, hvězda betlémská zasvitla. Vy, hloubavé duše, až přijдете domů, vyhledejte si první zákony vydané biskupem Severem a knížetem Břetislavem schválené i doporučené!“

Mnich potom dodal: „Tak a teď k vašemu blízkému snátku přeji zdraví, lásku, trpělivost a dovoluji si vám z našeho vzácného pokladu něco nabídnout.“

Všichni tři se vydali do biskupské komory, kde stály tři dřevěné, mědi kované truhly. Mnich vysvětlil, že obsahují polodrahokamy, drahokamy, v prostřední jsou samé zlaté šperky, ve třetí, ve zlaté vyhotovené mince všech evropských států – anglické soverriny, bavorské karoliny, hanoverské ondrejské dolary, italské ruspeny, pruské dukáty, francouzské franky, ruské dukáty, turecké jonduky, šerify a mnohé jiné. Poté budoucí nevěstu vyzval, ať si z pokladů vezme, co chce, neboť jí to jako sirotkovi patří. Kateřina sklonila hlavu, z očí jí řinuly slzy. Zavzpomínala na nelehké dětství a mládí, na svoji maminku a pravila: „Já již svoje štěstí mám, svého Víta. Jmění lehce nabyté nebývá pozeňhané. Jen bych si přála ještě jednou vidět moji maminku.“

Mnich s Kateřinou se vrátili do svatyně s křtitelnicí. Dotkl se víka, které se samo nadzvedlo a ve vodě byl vidět obraz mrtvé matky, ležící na zemi vedle hradní věže. Plačící Kateřina děkovala matce za její lásku s přáním „na shledanou v hodinu danou“.

Jak pak všichni kráčeli místnostmi k východu, světla se za nimi zhasínala. Na kraji venkovní chodby se mnich zastavil, popřál dvojici šťastný a plodný život a na památku Kateřině do rukou položil nádherný, z mramoru vytesaný liliový květ, v němž byl diamantový kalich velké ceny.

Kateřina s Vítem mnichovi neustále děkovali, až ten pokynul, že je čas, aby se vzdálili. V té chvíli se ze straně začaly valit kameny, štěrk a hlína a za zmizelým stařečkem zůstal jen opět zavalený vchod.

Ve Vilémovicích právě začali klapat poledne.

Kateřina a Vítek uzavřeli snátek. Byl velmi šťastný, spokojený, trval dlouho při dobrém zdraví a na stařečka stále s vděčností vzpomínali.

VAŠÍČEK ALOIS

Pokud jste navštívili včelařské muzeum ve Veselici, všimli jste si pravděpodobně na stěně velké fotografie včelaře s fajkou stojícího u včelího úlu. Oním včelařem je pan Alois Vašíček, který se narodil ve Veselici. Jeho předek Martin Vašíček přišel do Veselice v roce 1792 ze Šošůvky a pokračoval zde on a jeho následovníci jako hospodští. Rodiči Aloise byli otec Josef Vašíček, syn Františka Vašíčka, hostinského z Veselice a matkou Barbora, roz. Němcová z Veselice. Jejich početná rodina (6 synů a 1 dcera) žila v domku čp. 28 sousedící s veselickou hospodou. Alois se v roce 1908 oženil s vdovou Bertou Jarůškovou, která byla babičkou profesionálního houslisty Miloslava Jarůška, rodáka z Veselice, působícího v několika orchestrech v Brně a Praze a od roku 1656 do roku 1990 byl člen Symfonického orchestru Československého rozhlasu v Bratislavě. Vzpomínku na dědečka Aloise mě poskytla jeho vnučka paní Ludmila Novotná, roz. Dobiášková z Blanska.

Novotný Miloslav

Můj dědeček Alois se narodil 20.8.1881 ve Veselici v čp. 28. a zemřel v Blansku 2.6.1960. Byl vyučeným kamnářem a tohle řemeslo využíval i k vytváření různých figur, hlavně trpaslíků a zvířátek. Vzpomínám na krásného čápa a zajíce skutečné velikosti, který stál u jezírka na zahradě. Především byl ale vášnivým včelařem a sadařem. Experimentoval se včelami, stále zkoušel něco nového. Měl všelijaké „oddělky“ s královnama a říkal o nich, že jsou to včely černé a dost štípaly. Svoje zkušenosti psal do časopisu „Včelař“ a nás i okolí učil o životě včel při každé příležitosti, takže jsme o včelách věděli dost a dost a on z toho měl radost. Jenže z jeho pokusů moc medu nebylo, a když mu to bylo připomenuto, tak řekl: „že každý nemůže být hladný a chtít jenom vydělávat“. On nám dětem přece jen udělal radost, když nám dovolil čouhat klikou medometu a mohli jsme kousat kousek čerstvého vosku s medem z plástu.

Dalším jeho velkým koníčkem bylo roubování stromů. Těch byla plná zahrada a na jabloních měl naroubováno 38 odrůd jablek a jeho plán byl 40 odrůd. Nevím, jak vše skončilo, ale o každém jablku znal historii, jakou potřebuje půdu, ale hlavně jak dlouho vydrží a chutná. Jednou za čas, když jsme se večer sešli, nastal jeho oblíbený obřad. Jablka rozkrajoval, dával ochutnat a sděloval svoje zkušenosti. Stále lezl po žebřících a tak není divu, že si v 75 letech musel nechat operovat kýlu a to jenom proto, aby mohl dál nosit žebříky a lézt na stromy.

Nesmím zapomenout na jedinou věc, která k dědečkovi neodmyslitelně patřila a tou byla fajka. Bez ní snad neudělal ani krok. Ve 2. světové válce byla o tabák bída, tak nás zaměstnával jeho pěstováním a sklizením, sušením a krájením. Žádná extra vůně to nebyla a tak není divu, že se kouření podepsalo na jeho zdraví. Když si donesl léky, nebyl vzorný pacient a moc poctivě je nebral. Měl na to odpověď: „Pan doktor chce být živ a já taky“. Dědeček odověl v 67 letech. Řekl jsem mu, aby se oženil, ale jeho odpověď byla: „Mladá by mě nechtěla a starou nechci zase já“. A měl asi pravdu.

Byl nedoslýchavý – přišel o část sluchu v 1. světové válce, v níž padl i jeho starší bratr Jan. Tak jsme s ním mluvili hodně hlasitě, ale co nechtěl slyšet – neslyšel a brumral si svůj názor pod vousy. Jeho oblíbeným jídlem byla bílá káva s „nadrobeným“ chlebem. V době nemoci, když byl upoutaný na lůžko, nechtěl moc jíst, jeden den si však dopřál plný hrnek a s chutí všechno snědl. To bylo jeho poslední jídlo a ještě tentýž den v nedožitéch 79 letech odešel na věčnost ke svým včeličkám a stromům, které tak miloval.

ZPRÁVY Z OBÚ VAVŘINEC

Vážení spoluobčané,

konec měsíce září je termín, po němž dojde k vyhodnocení nového systému sběru tříděných složek komunálního odpadu v naší obci. Prozatím probíhá vše podle mých představ, přesto bych chtěl využít této příležitosti a opakovaně upozornit ty, co jsou do systému zapojení, aby dodržovali u pytlů, případně balíků, které přistavují v den jejich svozu před své domy, jejich předepsanou hmotnost. To má totiž velký vliv na zisk tzv. Ekobodů, které při konečném hodnocení jednotlivých domácností významným způsobem ovlivňují velikost úlevy na poplatku pro příští rok. Údaje v evidenčním systému napovídají, že ne všichni doporučené hmotnosti dodržují. Doporučená hmotnost totiž svým způsobem ovlivňuje jak náklady na celý systém, tak komfort při manipulaci s pytlí (malá hmotnost – zvyšuje spotřebu pytlů, velká hmotnost – hrozí protržení při následné manipulaci). Doporučené hmotnosti najdete v tabulce na konci tohoto příspěvku. Dále také ještě zveřejňujeme informace, které jsou umístěné v odpadovém účtu každé ze zapojených domácností. Pokud se chcete dozvědět více, tak stačí navštívit svůj odpadový účet, který má od konce měsíce června vylepšenou podobu.

Novotný Miloslav, starosta

Vítejte na novém odpadovém účtu!

26.06.2018, *Kryštof Bambušek*

Vítejte na zcela novém odpadovém účtu obce Vavřinec!

Abychom vyhověli nově nastaveným podmínkám GDPR a požadavkům uživatelů systému MESOH, spustili jsme od 26. 6. 2018 kompletně nové rozhraní odpadových účtů. Nové účty se vyznačují nejen novým vzhledem, ale také rozšířenými funkcionalitami a také se zde dozvíte mnohem více informací, nežli kdy dřív. Rádi bychom Vás tedy v krátkosti provedli novým odpadovým účtem:

- 1) Nástěnka** – Zbrusu nová záložka. Zde naleznete kompletní přehled všeho, co pro plnohodnotné zapojení do systému MESOH potřebujete. Naleznete zde například: Úroveň třídění; Obslužený objem nádob a pytlů; Zda máte potvrzenou Inventuru stanoviště a vyplněný odpadový dotazník; Přehled toho, jak třídíte v průběhu jednotlivých měsíců; Nebo například nejnovější aktuality.
- 2) Aktuality** – Zde najdete aktuální informace a novinky, stejně jako dříve.
- 3) Inventura stanoviště** – Seznam všech účastníků systému MESOH žijících na stejném stanovišti (domácnosti) jako vy. Potvrzení Inventury stanoviště je nezbytné pro získání nároku na určité druhy EKO bodů.
- 4) Odpadový dotazník** – Soubor otázek o tom, jakým způsobem nakládáte s vaším domovním odpadem. Můžete zde také vyplnit, jakými způsoby snižujete produkci odpadů. Vyplnění Odpadového dotazníku je nezbytné pro získání nároku na určité druhy EKO bodů.
- 5) Hodnocení stanoviště** – Zde naleznete podrobné informace o tom, jak se vám v systému MESOH daří, např. kolik jste obdrželi EKO bodů, předpokládanou výši úlevy z poplatku,

úroveň třídění, ale také nově v jaké fázi se nachází MESOH rok a podrobný popis všech druhů EKO bodů, na které v rámci MESOH máte nárok.

- 6) **Váš EKO příběh** – Nová záložka, ve které se můžete podívat na jednoduché schéma toho, jak se vaše účast v průběhu systému MESOH vyvíjela.
- 7) **Články, dokumenty** – Zde naleznete všechny potřebné články o třídění odpadů, ale také například znění obecně závazných vyhlášek, příp. pravidel k systému MESOH.
- 8) **Nápověda** – Zde naleznete odpovědi na nejčastější otázky ohledně systému MESOH. Pokud se zde odpověď na vaši otázku nenachází, neváhejte nás kontaktovat na e-mailu kolektiv@mojeodpadky.cz, případně na on-line chatu v pravém dolním rohu („Máte dotaz? Rádi vám poradíme“)

Odpady	Hmotnost
Plast v pytlí	2,5 – 4,5 kg
Papír – balík (časopisy, noviny, tiskoviny)	Větší jak 5 kg
Papír v pytlí	5 – 10 kg
Plechovky, drobné kovy	5 – 10 kg

Děkujeme, že s námi třídíte odpad!

VÁŠ SPOLEHLIVÝ PARTNER

GB-geodezie, spol. s r.o.

Jedna z největších zeměměřických firem v ČR s nabídkou komplexních geodetických prací

- Práce v katastru nemovitostí
- Geometrické plány
- Pozemkové úpravy
- Technické mapy
- Geodetické práce ve výstavbě
- Speciální práce inženýrské geodézie
- Digitalizace mapových podkladů
- Geografické informační systémy - GIS

BLANSKO, Smetanova 6

Blažek Leoš

tel. 723 830 686

blazekl@geodezie-brno.cz

www.geodezie-brno.cz

SEZNAM JUBILANTŮ V OBDOBÍ ČERVENEC – SRPEN 2018

Níže jsou uvedeni pouze občané, kteří písemně souhlasili se zveřejněním údajů
v INFORMAČNÍM ZPRAVODAJI.

Jméno jubilanta	Bydliště	Věk
Kuncová Vlasta	Suchdol 34	85 roků
Králíková Jindřiška	Vavřinec 46	83 roků
Souček Jan	Vavřinec 25	88 roků
Meluzínová Božena	Vavřinec 73	93 roků

Jubilantům srdečně blahopřejeme.

KALENDÁŘ AKCÍ NA ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2018

Zážitky z prázdnin sobota 1.9.2018

Akce pro děti v muzeu včelařství, začátek v 15.00 hod.,

Turnaj v nohejbale trojic..... sobota 15.9.2018

*Tradiční turnaj v nohejbale trojic v Suchole,
pořádá SDH Suchdol, začátek v 9.00 hod., občerstvení zajištěno*

Drakiáda sobota 22.9.2018

*Drakiáda ve Veselici, začátek akce a místo srazu bude vyhlášeno
v místním rozhlase*

Vycházka úterý 28.9.2018

*Vycházka na Těchov ke koním, pořádá spolek Svaz žen Veselice,
začátek akce a místo srazu bude vyhlášeno v místním rozhlase*

Den pro ženy sobota 13.10.2018

*Pořádá spolek Svaz žen Veselice, začátek akce a místo akce
bude vyhlášeno v místním rozhlase*

Dlabání dýní sobota 20.10.2018

*Pořádá spolek Svaz žen Veselice, začátek akce a místo akce
bude vyhlášeno v místním rozhlase*

Halloweenský karneval..... sobota 27.10.2018

*Pořádá spolek Svaz žen Veselice, začátek akce
v 15.00 hod. v Muzeu včelařství*

Uspávání broučkůneděle 28.10.2018

*Pořádá spolek Svaz žen Veselice, akce se uskuteční v Muzeu včelařství,
začátek akce bude vyhlášen v místním rozhlase*

7

Turnaj v malé kopané v Suchdole

9

Následky bouře dne
8. 8. 2018 ve Veselici

8

Mše svatá v Suchdole

10

Mše svatá ve Vavřinci

11

Akce Ahoj prázdniny ve Veselici

12

Setkání budoucích školáčků se starostou
Na titulní straně: Parčík ve Vavřinci

Informační zpravodaj č. 4/2018 Obecního úřadu sloučených obcí Vavřinec – Veselice – Suchdol – Nové Dvory • Reg. MK ČR E 21313 • Vychází pravidelně 1x za 2 měsíce • Toto číslo bylo dáno do tisku 28.8.2018 • Adresa redakce: Obú Vavřinec, Vavřinec 92, 679 13 Sloup. t. č. 516435414, e-mail: obec@vavrinec.cz • Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných ve zpravodaji odpovídá autor • Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Uzávěrka příštího čísla je 24. října 2018 • Sazba a tisk GRAN spol. s r. o. Blansko

Autofi fotografií: Archiv TJ Vavřinec (3–5) • Kočí Hana (12) • Kučera Otomar (6) • Mulašek Miloslav ing. (8) • Novotný Miloslav (1,9) • Přikrylová Jana (2,11) • Štrajt Hynek (10) • Trojan Pavel (7) •